

"Jeg kjører paa knott"

Mel. "Det gaar over"

De ser vel det paa meg at jeg er sjafför,
og langt fra likner jeg paa no'n sjarmör.
En busskonsesjon har jeg endelig faatt
og bussen blir drivin med knott.
Og saa staar jeg opp om morran da klokka er 5
og Gud veir aa ti jeg om kvelden kjem hjem
det kommer seg an paa hvor heldig jeg er,
det stopper saa ofte det der.

Jeg husker en gang her i sommer
jeg kjörte paa knott da som naa.

Ei kjerring imot meg hu kommer
hu serut til aa tenke som saa:

"Naa var jeg vel hellig

naa slapp jeg aa gaa"

for frua var veldig

ja, sikkert som saa.

Men bussen stod stumm av beundring
og motor'n sa ingen ting.

2.

Frua ble sikkert forbanna pa meg
hu sporte om bussen sku flötta paa seg.
Til dette saa svarte jeg reinspikke, nei,
det kommer seg alt an paa deg.

Vil du gaa ut aa skyve, saa gaar det nok bra
et par kan gaa före i stötfangern dra.

Og han Kristian kan bli med og maakaa paa knott
og stampe og röre ned godt.

Ja, da skal du sjaa at bussen er villig
den triller fornöyet av sted
og brensla er reinsom og billig
og naa er det rasjon paa ved.
Og gamla hu glaante litt olmt bortpaa meg
saa tok hu han Krestjan og labba i vei.
Hu sputte i navan som kara,
saa drar'a i vei, tjohel.

3.

Slik gaar da turen ei gammel norsk mil
og gamla under seg snayt nok en hvil
en Krestjan paa taket han har det saa godt
for naa har han ikke mer knott.
Men da kommer gamla saa kjekt bort til meg
og spør meg saa spydig: Hva skylder jeg deg?
hu ^{vil} tenkte kanskje aa dupere meg

"Ei krone og femti", sa jeg.

Men da fikk jeg meg en midt i fleisen
saa jeg saa baade maane og sol.

"Denne her skal du ha med paa reisen"

Og jeg drömte jeg havna i Gol.

Jeg vaaknet omsider og fölte meg ör
og huet var hovent og bredt som ei dör.

Ja, dette var minner jeg har faatt
den tida jeg har kjört ^{med} ~~paa~~ knott.